

DAN KOJI SE PAMTI

Možda biste vi rekli da je to dan kao i svaki drugi, ali ja ne bih. Započeo je buđenjem u hotelskoj sobi i glasnim kucanjem profesorice Šarić na i ovako tanušna vrata. Restoran u kojem smo doručkovali bio je pun i sjećam se da su svi jeli kroasane. Nakon doručka vratili smo se u sobe spakirati. Do tada prazan, moj veliki crni kovčeg popunio se prljavom odjećom. Zvuk blica bilo je zadnje što se začulo u mojoj sobi. Morala sam sobu B 007 sačuvati u sjećanju. Put od hotela do autobusa bio je ispunjen bukom kotačića kovčega učenika. U autobusu smo slušali glazbu te nakon pola sata stigli u Rijeku. Tamo smo razgledavali, odmarali se, poslije ručali te nastavili put prema Smiljanu, malom selu u kojem je živio veliki znanstvenik Nikola Tesla. Obišli smo njegovu kuću te razgledali neke od najpoznatijih izuma. Ostatak putovanja prema Splitu trajno mi je ostao u sjećanju. Naš vodič Krešo je, dok smo gledali film, glumio i prevodio tekst koji su izgovarali glumci, ali na humorističan način. Kada se u kadru pojavilo puno automobila, Krešo, koji je vešt oponašao zvuk auta, zavikao je: "Polako, ne mogu sve odjednom." Kada je bila ljubavna scena, glumio je ljubljenje likova na radost svih nazočnih osmaša, razrednica i vozača. Posljednje zaustavljanje značilo je završetak putovanja i dolazak u Split. Vidjela sam uplakana tužna lica svojih prijatelja, a posljednje riječi koje sam čula bile su: "Zašto plačeš?", a odgovor je bio: "Nije važno!"

Nikolina Ljubetić, 8. d

Ana Kapetanović, 3.b

MOJ DIDA IVAN

Svako jutro rane molitve
u tišini seoske sobe
molio je dida moj.
Ostarjele ruke,
duša nevina i čista,
oči pune umora.
Mudar, radišan,
u smrt ga starost odvela.
Nema više njegova smijeha,
radosti.
Sve je nestalo
srijede jedne.
Zaboravljam da ga nema
i čekam da me probudi.
Kroz sjećanja me zove
da mu u vrtu pomognem.
Više nikada čuti njegov
glas neću.
Otišao je dida moj i
ne vraća se više.

Marijana Čagalj, 8. c

MOJA BAKA

Moja baka ima kratku kosu, smeđe oči i mnogo ljubavi prema meni. Ona je dobra. Brine se za mene. Kuha ručak za moju sestru i mene. Pomaže mi kad je potrebno oko pisanja domaćeg rada. Ja jako volim svoju baku, a to joj pokazujem jer brišem prašinu, usisam kuću, poljubim je, zagrlim i kažem da je jako volim. Moja baka zove se Zlata, a kao što njezino ime govori ona je moje, a ja njezino zlato.

Dora Radić Lima, 3.c

DA SAM JA UČITELJ

Svaki dobar učitelj bi trebao djecu od početka učiti o životu i svemu što se oko nas događa. Na vedar, šaliv, slikovit i smiren način sa svojim učenicima učiti i svladavati gradivo. Da sam ja učitelj, sa svojim učenicima često bih razgovarao o lijepom ponašanju, sportu, glazbi, prijateljstvu, o svemu što nas okružuje i svemu što nas muči. Često bismo išli u prirodu, kazališta, muzeje i na sportska događanja. Na svoje učenike nikad ne bih vikao i kažnjavao ih, iako znam da je to ponekad stvarno potrebno. Mislim da nije lako biti dobar učitelj. Treba uložiti puno truda, razumijevanja, ljubavi, strpljenja i pripremiti djecu na sve ono što ih čeka u budućnosti. Jako volim i poštujem svoju učiteljicu jer je ona baš takva. Puna ljubavi, razumijevanja i odgovornosti, uvijek vesela i nasmijana.

Karlo Videka, 4.a

DOMOVINA

U domovini mojoj sunce najljepše i najjače sja,
najbijistrije su njene rijeke i najplavlja jezera.
U njoj žive predivni ljudi,
u kojim a se ponos probudi
kad začuju hrvatsku himnu
ili kad tuđin neki opisuje njezinu ljepotu divnu.
Domovinu moju predstavljaju
znantvenici i sportaši slavnici,
a u nekim disciplinama
nigdje u svijetu nisu im ravni.
Domovina moja meni je veća od cijelog svijeta.
Ljubav prema njoj u meni je iskrena i sveta!

Roko Vučković, 3.a

MOJ ZAVIČAJ

Ja živim u Splitu koji se nalazi u primorskom zavičaju. U momme gradu je brdo Marjan koje je zeleno i lijepo za šetnju. U blizini Splita su otoci: Šolta, Brač, Hvar. Volim ljeti posjetiti naše otoke i kupati se u čistom moru. U jesen rado idem negdje u vinograde u berbu grožđa. Blizu Splita nalaze se brdo Kozjak i planina Mosor gdje idemo na izlete. Livade uz Cetinu isto su lijepo mjesto za igru i šetnju. Moj zavičaj je prekrasan jer je raznolik i jer u njemu ima puno prirodnih ljepota. Volim živjeti u svom zavičaju.

Marko Jakovljević, 3.a

POGLED S MOG PROZORA

Sjedim za radnim stolom i gledam put prozora. Zavjese su razmaknute pa u sobu ulazi sunčevu svjetlo. Otvaram prozor i čujem puno zvukova: automobili jure, pas laje, mace mijauču, ptice cvrkuču, ljudi razgovaraju. Ispod prozora su stabla mandarina, limuna i stara smokva. Tetka Nives me zove da dođem vidjeti mace. Susjeda mi se osmjejuje dok stavlja sušiti rublje. Drugi susjed nešto ozbiljno radi i ne diže glavu. Pas dalmatinac igra se s djecom. Idem vani.

Tea Guić, 3.c

JUBAV U SPLITU

Ajme ča je lip ovaj grad, ma judi već ga znate:
To je Split!
Ajme ča Split jema lipe cure,
a i momci su mu šesni,
pa kad se ta lipota vidi, oni vam se lipo zajube,
a onda tako nastaje svit i naš Split.

Ivan Duplančić, 4.d

VESELA PISMA O SPLITU

Uz Merjan trčen
pušen ka slon
maška biži, ajme ti ga njon.
U porat gren, vapor mi biži,
skačen na mul, bit će friži.
More se pini,
bura puše ka bez duše,
a gume mi duše.
Muti Mare jaja ta, bit će pašti
Trala-lala-la.

Roko Vidan, 4.d

Dora Dvornik, 6.c

CMYK

LUČ

LIKOVNO-LITERARNI MOZAIK

LIKOVNO-LITERARNI MOZAIK

LUČ

MOJA ŠKOLA LUČAC

Meni je najbolje kad nešto naučim, zabavljam se i čitam. Volim puno svoju školu zato jer je lijepa. Volim sve učitelje, učiteljice i ravnatelja. Zahvalna sam im što nas uče prirodi i društvo, vjerouauk, hrvatski, engleski, matematiku, tjelesni i ponašanje.

Vita Vrekalo, 1.a

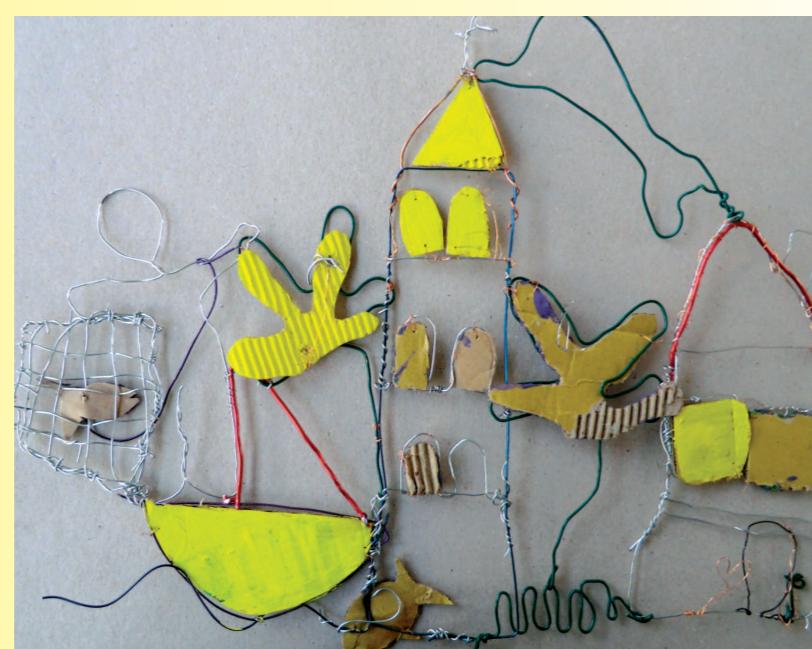

Mladen Palić, 8.b

MOJA ŠKOLA

Idem u 1.a. Volim sve predmete jednakom. Puno volim svoju školu i vježbati, čitati, pisati, učiti. Volim se igrati s prijateljima, pogotovo s Krešom i Dorianom.

Roko Veselinović, 1.a

Karolina Čulić, 8.c

MOJA OLOVKA

Dobila sam lijepu veliku olovku. Nova je olovka bila ponosna kako je velika i lijepa. Puno je pisala i pisala. Jednom je pala na pod. Jako je plakala jer se oštirila bojala.

Klara Vukičević, 1.c

Arijana Tomin, 3.c

MOJA OLOVKA

Mama mi je kupila puno olovaka. Neke pišu uredno, a neke neuredno. Od brata sam dobio novu šarenu olovku. Isprobao sam je i video da dobro piše. Slova su bila uredna, vesela i nasmješena. Od tada najviše volim tu šarenu olovku.

Aldo Žuvela, 1.c

PUTOVANJE SVEMIROM

Evo me u svemirskom brodu! Ispod sebe vidim Zemlju. Uključio sam warp 6 i idem posjetiti Mjesec. U kraterima sam pronašao gliste, ali kad su me ponudile služavim kukcima, brže - bolje sam se vratio u svemirski brod. Pojeo sam radije malo čipsa i nastavio putovanje. Otišao sam na Io, jedan od Jupiterovih mnogobrojnih prirodnih satelita, ali se nisam dugo zadržao zbog vulkana. Posjetio sam i Alfa centauri, zvijezdu najbližu Zemlji. Imao sam još dovoljno goriva za posjet planetu Gliese 581 g koji kruži oko zvijezde Gliese 581 i za povratak kući. U svemiru mi je bilo predivno, ali dom je uvijek najlepši!

Frane Ćetković, 3.b

MOJE ZAMIŠLJENO PUTOVANJE

Volim putovati. Za razliku od stranih gradova koje sam posjetio, ovo je bilo nešto novo - moje zamišljeno putovanje - zatvorio sam oči i za tren otputovao u Slatkograd. Puno sam puta slušao o zamišljenom gradu slatkiska, ali ovaj puta sam ga i posjetio. Na početku Slatkograda morao sam pojesti pet kilograma čokolade da bih dobio ulaznicu. A onda sam ušao u grad. Slatkograd mi se odmah svidio. Stabla su bila od krokanta, trava od marcipana, kuće od šećera, prozori od bijele čokolade, a krovovi od raznobojnih bombona. U kućama je namještaj od železa. Ljudi umjesto vode piju čokoladne napitke. Slatkograd ima tri nacionalna parka: Čokoladna jezera, Marcipansko polje i Pralinsko otočje. Putovanje u taj grad bilo mi je uzbudljivo iskustvo.

Marijan Milinović, 4.b

MOJE ŽELJENO PUTOVANJE

Želja mi je obići mnoge zemlje i gradove, ali najviše bih željela posjetiti Ameriku, Hollywood i Egipat. Mnogo sam čitala i vidjela na televiziji o tim mjestima i gradovima. New York bih željela posjetiti i vidjeti Kip slobode, Manhattan, prošetati najvećim visećim mostom na svijetu. U Hollywoodu želim vidjeti kako se snimaju filmovi, a u Egiptu te čuvene piramide. Najviše bih željela putovati s obitelji i prijateljima, a na svakom mjestu bih ostala mjesec dana pa možda i duže. Nadam se da će jednog dana posjetiti barem jedno od tih mjesta i gradova te ostvariti san koji sam sanjala kao djevojčica!

Ela Šeremet 4.b

NAJUZBUDLJIVI DAN EKSURZIJE

Meni su svi dani ekskurzije bili uzbudljivi, ali petak... Petak mi je ipak bio najdraži, najuzbudljiviji, naj, naj... Jutro je počelo i ne baš obično. Svi su jurili kao muhe bez glave, pregledavli sobe i provjeravali je li im što ostalo. To je bio dan odlaska. Nakon doručka, koji je bio ukusan, krenuli smo prema autobusu. Svi su, pomalo s tugom, po posljednji put pogledali hotel. Otišli smo u Rijeku. Slijedilo je, po običaju, razgledavanje grada i "slobodno vrijeme". Mislim da se ništa posebno nije dogodilo jer bi mi ostalo u boljem sjećanju. Krenuli smo poslije prema Crikvenici. Tamo smo imali organiziran ručak; pizzu i sladoled. Spustili smo do obližnje plaže. Svi su se natjecali u bacanju kamenčića u dalj. Usljedila je vožnja prema Splitu. Netko je sa sobom ponio DVD-ove te smo pustili "Brzoga i Žestokoga". Kako se puno učenika tužilo da ne vidi dobro, naš genijalni vodič Krešo odlučio im je pomoći. Utišao je zvuk te čitao prijevod. Tako bi umjesto: "To te više ne treba zanimati..." dobili u Krešinom prijevodu: "Šta te briga!" Ne bih mogla reći da je prijevod točan, ali je bio sigurno zabavniji. Usput smo svratili u Smiljan. Saznali smo mnogo toga o Nikoli Tesli i vidjeli neke od njegovih izuma. Meni se svidjelo kao i neobično igralište. Nastavili smo vožnju prema Splitu tek sada potpuno svjesni da se bliži kraj. Svi su pjevali pokušavajući se zabaviti i što bolje ispuniti vrijeme. Kad se autobus zaustavio ispred škole, svi su vikali: "Ivo, vozi nazad!" Ovo vjerojatno nije bio najuzbudljiviji dan ekskurzije, ali je meni najupečatljiviji. Sve uspomene s ekskurzije čuvat će u sjećanju kao i ovaj dan.

Ana Vučak, 8. d